

Jeesuksen ja apostolien käsitys Raamatusta

”Mutta Jeesus vastasi: ’On kirjoitettu: Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’” (Matt. 4:4.)

Avaintekstit:

Matt. 4:1–11;
Matt. 22:37–40;
Luuk. 24:13–35,
44, 45;
Luuk. 4:25–27;
Ap. t. 4:24–26.

Valitettavasti tänä postmodernismin aikana Raamattua on laajalti tulkittu sellaisen filosofian näkökulmasta, joka kyseenalaistaa sekä Raamatun innoitetun alkuperän että sen auktoriteetin. Raamattu nähdään oman aikansa suhteellisen primitiivisissä oloissa eläneiden ihmisten kirjoituskokoelmana. Eikä heidän ajatella voineen ymmärtää maailmaa samassa määrin kuin me ymmärrämme tänä päivänä. Samaan aikaan Raamatun yliluonnollista puolta on vähätelty tai se on kokonaan unohdettu, ja näin Raamatusta on tullut vain jonkinlainen asiakirja. Sen sijaan, että se tarjoaisi näkökulman siihen, millaisina Jumala näkee ihmiset, sitä pidetäänkin ihmisen näkemyksenä Jumalasta. Tästä on seurannut se, että tänä darvinistisen ajattelun ja nykyaikaisen filosofian aikakautena Raamatusta on tullut monille merkityksetön kirja.

Me kuitenkin torjumme tällaisen asenteen täysin. Sen sijaan voimme Uudesta testamentista löytää innoitetun tavan tarkastella koko Raamattua tutkimalla, kuinka Jeesus ja apostolit ymmärsivät Vanhan testamentin eli tuon ajan ainoan Raamatun. Miten he suhtautuivat siinä kuvattuihin ihmisiin, paikkoihin ja tapah-tumiin? Millaisia oletuksia ja niihin pohjautuvia tulkintamenetelmiä heillä oli? Tutkikaamme mieluummin heitä ja heidän ymmärrystään kuin innoittamattomien ihmisten, joiden oletukset johtavat vain epäilyksiin ja epäuskoon Jumalan sanaa kohtaan.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 18.4.2020

ON KIRJOIT- TETTU

Jeesuksen kaste, jonka Johannes Kastaja suoritti, oli alkuna Pelastajamme maanpäälliselle työlle. Kasteen jälkeen Henki johdatti Jeesuksen Juudean erämaahan, jossa Paholainen kiusasi Jeesusta, kun tämä oli inhimillisesti heikoimmillaan.

Lue Matt. 4:1-11. Miten Jeesus puolustaa itseään erämaassa Paholaisen kiusauksia vastaan? Mitä tämä ta-paus opettaa meille Raamatusta?

Kun Jeesusta kiusattiin ruokahalun houkutuksella, hän vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.'" (Matt. 4:4.) Jeesus viittaa elävään sanaan ja sen lähteeseen. Tällä tavoin hän vahvistaa Raamatun auktoriteetin. Kun Jeesusta kiusattiin maailman valtakuntien loiston houkutuksella, hän vastasi: "On kirjoitettu: 'Herraa, Jumalaasi sinun tulee kunnioittaa ja ainoastaan häntä palvella.'" (Matt. 4:10; Luuk. 4:8.) Kristus muistuttaa meitä siitä, että aito palvonta keskittyy Jumalaan eikä kehenkään muuhun ja että alamaisuus hänen sanalleen on todellista palvontaa. Lopuksi, kun Jeesusta kiusataan näyttämisenhalun houkutuksella, jossa varjelusta pidetään itsestään selvyytenä, hän vastaa: "On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.'" (Matt. 4:7, ks. myös Luuk. 4:12.)

Kaikissa näissä kolmessa kiusauksessa Jeesus vastaa sanoilla: "On kirjoitettu - -." Jeesus ottaa siis heti esille Jumalan sanan eikä mitään muuta selvittää Paholaisen hyökkäyk-sistä ja petoksista. Tämän pitäisi olla voimakkaana opetuksena meille kaikille: Raamattu ja yksin Raamattu on uskomme perimmäinen mittapuu ja perusta.

Kyllä, Raamattu ja yksin Raamattu oli Jeesuksen tapa puolustautua vastustajan hyökkäyksiä vastaan. Jeesus on Jumala, mutta puolustautuessaan Paholaista vastaan hän alistaa itsensä täysin Jumalan sanan alle.

Jeesus ei anna omaa mielipidettään; hän ei anna yksityiskohtaisia, monimutkaisia perusteluita; hänen sanoissaan ei ole henkilökohtaista vihamielisyyttä; sen sijaan hän käyttää Raamatun yksinkertaisia mutta syvällisiä sanoja. Kristus pitää Raamattua suurimpana auktoriteettinaan ja voimanaan. Tällä tavoin hänen maanpäällinen työnsä alkaa vahvalta pohjalta, ja työnsä edetessä hän edelleen jatkaa Raamatun luotettavuuden varassa.

JEEBUS JA LAKI

Lue Matt. 5:17-20; Matt. 22:29 ja Matt. 23:2, 3. Mitä Jeesus sanoo näissä asiayhteyksissä?

Jeesus opetti opetuslapsilleen kuuliaisuutta Jumalan sanalle ja laille. Mistään kohtaa ei löydy edes pienintä viittausta siihen, että hän olisi epäillyt kirjoitusten auktoriteettia tai relevanssia. Päinvastoin, Jeesus toistuvasti viittasi kirjoituksiin jumalallisen auktoriteetin lähteenä. Saddukeuksille hän sanoi: ”Te kuljette eksesissä, koska ette tunne pyhiä kirjoituksia etkä Jumalan voimaa.” (Matt. 22:29.) Jeesus opetti, että pelkkä Raamatun ja sen opetusten älyllinen tunteminen ei riittänyt totuuden ja ennen kaikkea Herran tuntemiseen, joka on tuo totuus.

Mitä Matt. 22:37-40 kertoo meille Jeesuksen suhtautumisesta Mooseksen lakiin?

Tässä lainopettajalle antamassaan vastauksessa Jeesus tiivistää kymmenen käskyä, jotka annettiin Moosekselle lähes 1 500 vuotta aiemmin. On syytä panna merkille, kuinka Jeesus kohdistaa huomionsa Vanhan testamentin lakiin ja nostaa sen sille kuuluvaan korkeaan asemaan. Monet kristityt ovat tehneet sen väärän johtopäätöksen, että tässä annetaan uusi käsky ja että nyt Uuden testamentin evankeliumi olisi syrjäyttänyt Vanhan testamentin lain. Tosiasiassa Kristuksen opetus perustui Vanhaan testamenttiin ja vain paljasti lain entistä täydemmin, ja ”[n]äiden kahden käskyn varassa” (jotka tiivistävät kymmenen käskyä, joista neljä ensimmäistä keskittyvät ihmisen ja Jumalan väliseen suhteeseen ja loput kuusi ihmisten keskinäisiin suhteisiin) ”ovat laki ja profeetat” (Matt. 22:40). Jeesus korottaa koko Vanhaa testamenttia käyttäessään ilmausta ”laki ja profeetat”, joka oli lyhennetty tapa viitata lakiin, profeettoihin ja kirjoituksiin eli kaikkiin kolmeen Vanhan testamentin osa-alueeseen.

”Viitatessaan Kirjoituksiin hän [Kristus] tähdensi niiden ehdotonta arvovaltaa, ja niin meidänkin pitäisi tehdä. Raamattu on esitettävä äärettömän Jumalan sanana, kaiken kiistan ratkaisijana ja kaiken uskon perustuksena.” (KV 20.)

Mitä muita kilpailevia auktoriteetteja saatetaan asettaa vaihtoehdoksi Jumalan sanan alle alistumiselle?

JEESUS JA KOKO RAAMATTU

Lue Luuk. 24:13-35, 44, 45. Miten Jeesus käyttää kirjoituksia opettaakseen opetuslapsille evankeliumin sanomaa?

Kristuksen kuoleman jälkeen hänen seuraajansa olivat hämmentyneitä ja epäilysten vallassa. Luuk. 24. luvussa Jeesus ilmestyy heille kahdesti, ensin kahdelle opetuslapselle Emmauksen tiellä ja myöhemmin muille. Jeesus selittää, miten kaikki Vanhan testamentin profetiat ovat täyttyneet: "Ja hän selitti heille Mooseksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa sanottu." (Luuk. 24:27.)

Myöhemmin hän sanoo: "Tätä minä tarkoitin - -. Kaiken sen tuli käydä toteen, mitä Mooseksen laissa, profeettojen kirjoissa ja psalmeissa on minusta kirjoitettu." Sitten Jeesus "avasi heidän mielensä ymmärtämään kirjoitukset". (Luuk. 24:44, 45.)

Huomaa, ilmaus "kaikissa kirjoituksissa" (Luuk. 24:27). Samaa ajatusta korostetaan uudelleen jakeessa 44 ilmauksella "Mooseksen laissa, profeettojen kirjoissa ja psalmeissa". Tämä vahvistaa sen, että Jeesus, lihaksi tullut Sana (Joh. 1:1-3, 14), nojautuu Raamatun arvovaltaan selittäessään, kuinka nämä asiat oli ennustettu satoja vuosia aiemmin. Viittaamalla Raamattuun kokonaisuutena Jeesus opettaa opetuslapsiaan esimerkillään. Levitettäessä evankeliumin sanomaa maailmaan heidän tuli selittää Raamattua, jotta uudet uskovat ymmärtäisivät sitä ja saisivat voimaa elää uutta elämää.

Huomaa Jeesuksen sanat (Matt. 28:18-20): "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä." Valta on lähtöisin Isästä ja koko kolminaisuudesta, sillä Jeesus jatkaa: "Mennää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni: kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen - -." Sitten tulee avainkohta: "[J]a opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käskenyt teidän noudattaa." Mitä Jeesus on käskenyt meidän noudattaa? Hänen opetuksensa perustuvat koko Raamatulle. Hän tuli maailmaan Jumalan sanan profeettallisen auktoriteetin nojalla. Raamatun profetioiden täytymystä oli sekin, että hän alistui Isän tahtoon.

Jos Jeesus hyväksyy koko Raamatun, miksi meidän tulisi tehdä samoin? Miten voimme hyväksyä koko Raamatun auktoriteetiksemme silloinkin, kun kaikki Raamatussa ei välttämättä ole enää sovellettavissa meihin tänä päivänä?

JEESUS JA RAAMATUN ALKUPERÄ JA HISTORIA

Jeesus opetti, että Raamattu on Jumalan sanaa siinä mielessä, että se mitä siellä sanotaan, on samaa kuin mitä Jumala sanoo. Raamattu on Jumalasta lähtöisin, ja siksi sieltä löytyy perimmäinen auktoriteetti elämän jokaiseen puoleen. Jumala on toiminut kautta historian paljastaakseen tahtonsa ihmisille Raamatun kautta.

Esimerkiksi Matt. 19:4, 5 (RK 2012) Jeesus viittaa Mooseksen kirjoittamaan tekstiin. Lainaukseen viitaten hän sanoo: ”Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa loi heidät mieheksi ja naiseksi ja sanoi: ’Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään – -.’” Sen sijaan, että Jeesus olisi sanonut ”Raamattu sanoo”, hän sanookin ”Luoja sanoi”. Hän antaa Luojaalle kunnian siitä, mitä Mooseksen kirjan kirjoittaja on kirjoittanut. Jumalaa pidetään lausunnon antajana, vaikka Mooses sen kirjoittikin.

Lue seuraavat raamatunpaikat. Miten Jeesus ymmärsi Raamatun historialliset henkilöt ja tapahtumat?

Matt. 12:3, 4 _____

Mark. 10:6–8 _____

Luuk. 4:25–27 _____

Luuk. 11:51 _____

Matt. 24:38 _____

Jeesus suhtautuu johdonmukaisesti Vanhan testamentin ihmisiin, paikkoihin ja tapahtumiin historiallisena totuutena. Hän viittaa 1. Mooseksen kirjan lukuihin 1 ja 2, hän viittaa historiallisina henkilöinä Abeliin (1. Moos. 4), Elisaan ja Daavidiin, joka söi näkyleipiä. Hän puhuu toistuvasti entisaikojen profeettojen kärsimyksistä (Matt. 5:12; Matt. 13:57; Matt. 23:34–36; Mark. 6:4). Varoituksen sanassaan Jeesus kuvailee myös Nooan päiviä: ”Vedenpaisumuksen edellä ihmiset söivät ja joivat, menivät naimisiin ja naittivat tyttäriään aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiiin. Kukaan ei aavistanut mitään, ennen kuin tulva tuli ja vei heidät kaikki mennessään. Samoin käy, kun Ihmisen Poika tulee.” (Matt. 24:38, 39.) Meillä on kaikki syy uskoa, että Jeesus viittasi tähän Jumalan voimalliseen tuomioon historiallisena tapahtumana.

Mitä meille kertoo Paholaisen voimasta pettää se, että tänä päivänä jopa tunnustautuvat kristityt usein kielivät Raamatun henkilöiden todellisen olemassaolon?

APOSTOLIT JA RAAMATTU

Uuden testamentin kirjoittajat suhtautuvat Raamattuun samalla tavalla kuin Jeesus. Oppia, etiikkaa ja profeettallista täyttymystä koskevissa kysymyksissä Vanha testamentti oli heille arvovaltaista Jumalan sanaa. Emme löydä mitään, mitä nämä miehet olisivat sanoneet tai tehneet haastaakseen minkään Raamatun osan auktoriteettia tai aitoutta.

Mitä alla olevat tekstit opettavat siitä, kuinka apostolit ymmärsivät Jumalan sanan arvoallan?

Ap. t. 4:24-26 _____

Ap. t. 13:32-36 _____

Room. 9:17 _____

Gal. 3:8 _____

Kirjoitukset yhdistetään Jumalan omaan ääneen. Ap. t. 4. luvussa opetuslapset ylistävät Jumalaa siitä, että tämä on pelastanut Pietarin ja Johanneksen. Ylistäessään he antavat Jumalalle tunnustuksen siitä, että tämä on Luoja ja on puhunut palvelijansa Daavidin kautta. Daavidin sanat ovat siis Jumalan sanoja. Ap. t. 13:32-36 Paavali lainaa jälleen Daavidin sanoja, mutta Jumala saa niistä taas kunnian, sillä jakeessa 32 sanotaan: "Minkä Jumala lupasi meidän isillemme[.]"

Room. 9:17 odottaisimme Jumalan olevan subjekti eli tekijä, mutta Paavali käyttää sen sijaan sanaa kirjoitukset. "Kirjoituksissa sanotaan faraolle" voitaisiin ilmaista myös: "Jumala sanoo faraolle". Myös Gal. 3:8 subjektina on sana "kirjoitukset" sanan "Jumala" sijaan, mikä osoittaa sen, kuinka läheisesti Jumalan sana on sidoksissa Jumalaan itseensä.

Uuden testamentin kirjoittajat luottavat yhdenmukaisesti Vanhaan testamenttiin Jumalan sanana. Uudesta testamentista löytyy satoja lainauksia Vanhasta testamentista. Eräs tutkija on koonnut luettelon, jossa mainitaan 2 688 erillistä lainausta: 400 Jesajasta, 370 Psalmeista, 220 toisesta Moosesen kirjasta jne. Jos listaan lisättäisiin vielä piiloviittaukset, teemat ja aiheet, siitä tulisi vielä paljon pidempi. Uusi testamentti on täynnä viittauksia Vanhan testamentin profetioihin, ja viittaukset alkavat usein sanoilla "on kirjoitettu" (Matt. 2:5, RK 2012/VKR; Mark. 1:2, RK 2012; 7:6; Luuk. 2:23, RK 2012/VKR, 3:4; Room. 3:4; 8:36; 9:33; 1. Kor. 1:19; Gal. 4:27; 1. Piet. 1:16). Tämä vahvistaa, että Vanhan testamentin kirjoitukset ovat pohja, jolle Jeesuksen ja apostolien opetus perustuu.

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 4, s. 48-54, 87-96 tai *Aikakausien Toivo*, s. 51-57, 95-105 tai *Rakkau-della Isältä*, s. 42-47, 74-81.

"Ihmiset pitävät itseään viisaampina kuin Jumalan sana, viisaampina kuin Jumala. Sen sijaan että asettaisivat jalkansa horjumattomalle perustalle ja koettelisivat kaiken Jumalan sanalla, he koettelevat Raamattua omilla ajatuksillaan luonnontieteistä ja luonnosta. Jos Raamattu ei ole sopusoinnussa heidän tieteellisten käsitystensä kanssa, Raamattu hylätään ei-uskottavana." (*Signs* 27.3.1884, s. 1.)

"Niistä, jotka ovat eniten perehtyneet Jumalan viisauteen ja tarkoituksiperiin sellaisina kuin ne on ilmoitettu hänen sanassaan, kasvaa henkisesti vahvoja miehiä ja naisia. Heistä voi tulla tehokkaita työntekijöitä yhteistyössä suuren kasvattajan, Jeesuksen Kristuksen, kanssa. - - Kristus on kutsuttu osallistumaan siihen, että ne tehdään tiettäväksi maailmalle. - - Ilman totuutta, Jumalan sanaa, ei ole olemassa pyhitystä. Eikö näin ollen ole tärkeää, että sanaa ymmärtää jokainen!" (FE 432.)

Keskustelunaiheita:

1. Jeesus, evankeliumeiden kirjoittajat ja Paavali arvostivat Vanhan testamentin kirjoituksia Jumalan sanana. Monet nykyajan epäilevät käsitykset Raamatusta ovat virheellisiä. Miksi meidän ei pitäisi langeta uskomaan näitä väitteitä?

2. Monet ovat menneet epäilyssään niin pitkälle, että kieltävät kirjaimellisen, kuusi päivää kestäneen luomisen ja hyväksyvät sen sijaan ajatuksen miljardeja vuosia kestäneestä evoluutiosta. He ovat hylänneet ajatuksen synnittömästä Aadamista synnittömässä maailmassa ja ajatuksen maailmanlaajuisesta tulvasta. Jotkut eivät enää usko, että Abraham olisi ollut todellinen henkilö. Jotkut hylkäävät kertomuksen Israelin kansan Egyptistä lähdöstä. Jotkut taas Jeesuksen ihmeet, jopa sen, että hänen ruumiinsa olisi ylösnoussut. Jotkut hylkäävät ajatuksen profetioista, jotka ennustavat satoja jopa tuhansia vuosia aiemmin, mitä on tulossa. Mitä tämä kertoo siitä, mitä tapahtuu, kun ihmiset alkavat epäillä Raamatun arvovaltaa ja aitoutta? Millä tavoin tällaisia ihmisiä voi auttaa ymmärtämään paremmin Raamatun totuutta?

3. Miten voimme pitää koko Raamattua innoitettuna, jopa niiltä osin, joita ei välttämättä pysty soveltamaan enää meihin tänä päivänä?